

יב. קריית המגילה ע"י אשה

שאלה: האם אשה הידועה לקרוא עם טעמיים וכו' יכולה לקרוא את המגילה לעצמה או לנשים אחרים?

תשובה: למרות שנשים חייבות בשמיעת המגילה, אין לה לקרוא לעצמה, וכל שכן שאסור לה לקרוא להוציא אחרות, ועליה לשימושו מאייש הקורא (זולת בשעת הדחק, כאשר אפשר כלל, כיון שאין לה מי שיקרא לפניה, שאז קוראת לעצמה במגילה כשירה (ומברכת כנ"ל)). ואם קראה בעצמה, תחזר ותשמע מאייש הקורא.

מקורות ועינויים

שלכן הטוב והישר [בדאפשר] שאיש יברך.

ו"ב גם ביטול מצות ברוב עם, שהוא גם לנשים (ראה ד"מ סתר"צ. ועוד. ואכ"מ), ובביהכ"ג דוקא, עכ"פ הציבור עשרה (ראה קייזר שו"ע סי' קמא ס"ט),আ"כ בداعי אפשר, אבל לא כסבלא"ה מותאספות. וכן לזה שכמ"פ מבטלים עי"ז ברכת הרוב את ריבונו.

ועוד ועיקר, ע"פ שו"ת אג"מ או"ח ח"ד סמ"ט: נשים אלו שהן שמורות תורה ומצוות להכניות מלוחמות גם בימה שנוגע לכמה דיני התורה וכו' אין זה מעשה מצוה כלל אלא מעשה איסור, עי"ש. ובזמןינו, שהענין מושתת על העקרון של השתוות בין אנשים לנשים, י"ב איסור חמור כיון שמקור הענין בתנויות שביסודן היפן התורה, וזה גובל בכפירה ממש, וחיבטים לעמוד בתקופת להוציא מלון.

כמו פרטימ בדבר: ראה ב מג"א סתרפ"ט סק"ו בשם מדרש הנעלם רות (זהר חדש ח"ב מז, ד) שאשה לא תקרא לעצמה. ובכ"מ העידו שכן המנהג. ובבא"ח תוצאה ש"א ס"א: מעולם לא נשמע שהאשה קראה המגילה.

ועוד דנו בכ"מ גם ע"פ עיקר הדין בסיסוד חיובם בשמיעה ולא בקריאה.

ועודaic באゴואה, שבק"ג מגילה פ"א סק"ט כ' שאין אשה מוצייה רבות דילא מילתא. (ומקורו מותוס' סוכה לח, א ד"ה באמת, עי"ש"ה שהכוונה לכל רבים, גם נשים. וכן מדויק היטב בתוס' הרא"ש שם להמעין שם). וכ"פ במשנ"ב סתרפ"ט בשעה"צ סקט"ז. כה"ח סקי"ז. ועוד.

וכ"ז נוסף להספק בחשוב הברכה — ראה מה"ב סק"ד, והובא בכח"ח סקי"ט,